

<http://aficccat.org/spip.php?article9898>

Les persones assalariades, la classe treballadora, perden pes en el repartiment de la renda enfront dels beneficis

empresarials

Date de mise en ligne : dilluns 30 de desembre de 2013

- Actualitat - Articles opinió -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

La redistribució desigual de la riquesa, expressada en rendes salarials i beneficis empresarials, ha experimentat a l'Estat espanyol canvis importants i així, podem veure com en cicles recessius o de crisi econòmica capitalista, la participació de les rendes del treball es redueixen sensiblement, igual que ho fan quan la intervenció sindical en els processos de negociació col·lectiva ve delimitada bé per lleis (1), bé per pèrdua de força sindical.

A partir de mitjans de la dècada dels 70 (la crisi de la energia), la participació dels salaris en la renda va experimentar una caiguda important. El diferent d'aquesta caiguda (crisi econòmica) de les rendes del treball a favor dels beneficis empresarials es troba en que quan el cicle econòmic entra en recuperació, no recuperen el perdut, al contrari que en altres situacions històriques (2).

Per primera vegada en la història econòmica moderna on es donen taxes de creixement econòmic saludable en l'entorn del 3% o superiors (3), els salaris no deixen de caure en la seva participació de la renda.

El 1977, la remuneració de les persones assalariades representava el 67,3% del PIB. En el 2013, aquest percentatge s'ha reduït al 50% del PIB, és a dir hem retrocedit en 17 punts i aquesta riquesa ha estat apropiada pels empresaris.

El gran objectiu de la reforma laboral és la devaluació generalitzada de les rendes salarials, expressades aquestes en salaris, en costos per hora treballada, en pensions, en prestacions. Segons les dades, ho estan aconseguint.

Els costos en Prestacions:

- ▶ 3,2 milions de persones aturades que no perceben cap tipus de prestació de l'atur, ni contributiva, ni assistencial i, alhora, més de 1,8 milions de llars que tenen a tots els seus membres actius desocupats o desocupades.
- ▶ La qual cosa, entre altres factors (economia submergida, sobretot), explica que els ingressos per persona membre de la llar caiguin gairebé a un terç del salari mig.

Les rendes salarials es trobaven en el 2011 solament 1,2 punts per sobre de les corresponents al 2001, i la bretxa salarial cada dia s'engrandeix més: els assalariats directius/executius ja perceben gairebé el 150% dels salaris de la resta de categories laborals i la distància "entre la renda corresponent al 20% més ric de la població i al 20% més pobre, va passar d'un valor de 5,3 vegades en el 2007 a un altre de 6,9 vegades a la fi del 2010" (Informe Foessa), això és conseqüència de la redistribució al revés, és a dir, del segment més nombrós es detrauen (roben legalment) rendes i es traspassen (s'apropien "legalment) als segments més rics i més poderosos.

En l'últim any, els rics (fortunes superiors al milió de dòlars) han crescut a Espanya un 13%, alhora que la pobresa severa s'ha duplicat: 3 milions de persones a Espanya "viuen" amb menys de 307 euros.

La resposta solament està en el carrer. El nou Secretari General de la CGT, José Manuel Muñoz Póliz en les seves paraules de tancament del XVII Congrés Confederal ho va expressar de manera senzilla: "Companys i companyes, el sindicalisme revolucionari només es construeix en el carrer".

** Article de Desiderio Martín, membre del Gabinet Confederal d'Estudis de CGT, publicat al núm. 273 del Rojo y Negro.*

NOTES:

(1) Què diu la Llei 3/2012 referent als salaris o retribució salarial? En primer lloc que l'empresari es pot despenjar de les condicions salarials, tant en la seva remuneració com en la quantia del salari i ho pot fer de dues maneres: una, el despenjament clàssic del conveni del sector i, dos, la baixada de salaris, a través de l'article 41 de l'ET. Sempre ha d'haver-hi causa. L'empresari al seu torn, pot deixar de complementar les percepcions per IT establertes en els convenis col·lectius, alhora que pot deixar de fer les aportacions als plans de pensions. Sempre ha d'haver-hi causa. Al facilitar l'acomiadament i rebaixar substancialment les indemnitzacions, a més de la suprimir els salaris de tramitació, el decreixement en rendes salarials és notori. Les noves taxes imposades per a recórrer a la justícia en matèria laboral, en segona instància, farà inviable moltes reclamacions de quantitat, amb el consegüent decreixement de les rendes salarials.

(2) Muñoz de Bustillo, R. (2007): A "La distribución funcional de la renta en España: una visión de la perspectiva del largo plazo", escriu...."la legislació social i la intervenció sindical van contribuir a aconseguir el 1935 una participació de la renda que no es tornaria a veure en l'economia espanyola fins a quaranta anys més tard..." ...la brusca caiguda de la participació de salaris en el PIB produïda després de la guerra civil, la seva lenta recuperació en els anys de creixement, el màxim aconseguit en la política i econòmicament turbulenta segona meitat dels anys setanta... " mostra com la distribució de la renda és un fidel indicador de la relació de poder entre capital i treball existent en una economia.

(3) L'economia espanyola en "la dècada daurada del capitalisme espanyol" del 1997-2007 creixia entorn de 1,5 punts més que la mitjana de la UE.